

Nem

VISSZHANG - LXII. évfolyam, 3. szám, 2018. január 19.

A 65 öt év felettiek számára biztosított művésziáradék – amiként az *ÉS* múlt heti számában hiteles személyiségek is megírták – jogos. A szerzők pontosan megfogalmazták azt is, hogy a kérelemnek az MMA-hoz való benyújtási kötelezősége s így a testület világába való „virtuális belépés” mögött milyen nyilvánvaló szándék van – amihez csak azt tenném hozzá, hogy a választások előtt, az uralmi centrum pénzosztó manipulációihoz hasonló.

Ilyen szándékokra nem kellene gondolni, ha például: a kérelmet a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémiához is be lehetne nyújtani, ha például a könyvkiadásban a mérvadó műveket támogató NKA-bizottságokban megfelelő számmal helyet kapnának a Szépírók Társasága és a József Attila Kör delegáltjai, ha például a napokban felmerült Magyar Próza Napjának kijelölésében a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése és más írószervezetek javaslatait is figyelembe vennék, nem csak az Írószövetségét.

Az elmúlt esztendőök közismert – és folyamatosan nyilvánosságra került – eseményei alapján hosszan sorolhatóak a „ha”-k és mindazok az országos események, amelyek egyszer majd hozzátartoznak a centrális erőter korszakának emlékezetéhez.

Álláspontomat magam számára tartom kötelezettségnek. Tudom, hogy lehetnek nagyon indokolt, méltánylandó ellenkező döntések. De töprengéseimben odáig jutottam, hogy ameddig a sok „ha”-t – és nem csak a kultúra világában – sorolni lehet, ameddig az önmagában jogszerű döntés mögött nyilvánvalóak „ama szándékok”, addig a címben írtat választom.